

[Arnth Jensen.]

holdt. Det er også i forslaget såvel som i loven af 1933 fastslået, at der bør være en forbindelse mellem kirke og skole, men det er endvidere ført frem i forslaget på en sådan måde, at det hul, om jeg så må sige, der ved loven af 1933 blev for Københavns vedkommende, nu er udfyldt således, at København og det øvrige land får de samme betingelser.

For det andet er kommunalbestyrelsens stilling som øverste stedlige skolemyndighed bibeholdt. Af det ny, der er kommet, vil jeg for det tredje nævne dette, at forældrenes direkte indflydelse på skolens liv og gerning er udvidet meget betydeligt. For det fjerde er lærernes stilling og betingelsen for et frugtbart samarbejde mellem hjem og skole styrket derved, at lærerne eller deres repræsentanter deltager i alle forhandlinger om skolens forhold. For det femte er skoledirektionernes stilling styrket ved, at vigtige økonomiske afgørelser er forlagt fra centraladministrationen til skoledirektionen. Sidst, men ikke mindst, er det lykkedes at finde en form for lærernes afskedigelsesparagraf, der bedre end den nu gældende har betingelser for at virke således, at den giver mere tryghed for lærerne uden at beskære skolekredsens ret til udskiftning af en lærer, der er kommet i et sådant forhold til sin skolekreds, at hans gerning er umuliggjort på det pågældende sted.

Ud fra disse kendsgerninger anbefaler jeg på mit partis vegne at stemme for flertallets ændringsforslag og for selve lovforslaget ved tredje behandling.

Det ændringsforslag, der er stillet af det ærede medlem fru Inger Merete Nørdentoft m. fl., vil jeg anbefale at stemme imod. Dette forslag har været behandlet i kommissionen, men nu foreligger der enighed om retningslinierne, og dermed mener jeg, at dette ændringsforslags berettigelse må bortfalde. Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig fremme.

Karl Olsen: Jeg tror ikke, der er nogen grund til at gøre denne anden behandling lang. De problemer, der omhandles i dette lovforslag, har været behandlet i kommissionen, vi har haft en meget grundig første behandling, og nu har vi haft en meget lang udvalgsbehandling, så jeg tror, at standpunkterne efterhånden er så afklarede, at forhandlingen kan gøres kort.

Jeg vil derfor indskrænke mig til ganske kort at præcisere mit partis stilling til en række problemer i lovforslaget, som vi

kunne have ønsket løst anderledes. Jeg vil dog først sige om lovforslaget, som det foreligger, at selvom mit parti ikke har nået, hvad vi gerne ville nå, kan vi alligevel gå med til det, bortset fra enkelte ændringsforslag, som vi ikke kan stemme for. Det er trods alt et godt lovforslag, men der er et enkelt forhold, som mit parti ikke kan være med til, og som vi har afgivet en udtalelse i en mindretalsbetænkning om. Vi beklager, at den højtærede minister har forladt sit eget forslag og vedrørende ordningen af skolenævn, den såkaldte valgfri eller fakultative ordning, har fraveget princippet og har stillet ændringsforslag i overensstemmelse med et udvalgsflertal. Mit parti har ønsket at fastholde ministerens oprindelige standpunkt, der går ud på, at kommunalbestyrelsen afgør, hvorvidt der i en kommune skal være skolenævn eller ej, medens den foreslåede ændring går ud på, at en kreds af forældre ved en skole kan rejse spørgsmålet, og at et flertal af forældrene ved en afstemning kan afgøre, om der ved vedkommende skole skal være skolenævn.

Mit parti går imod disse ændringsforslag, fordi vi har den principielle opfattelse, at det er urimeligt at lade en lille kreds af kommunens vælgere, nemlig en forældre-kreds ved en skole, omstøde den beslutning, som er taget af kommunens højeste myndighed, den folkevalgte kommunalbestyrelse — og det er det, der sker her. Vi mener, det er en farlig ordning. Folkestyret i dette land bygger på dette høje ting og ude i det lokale selvstyre på den folkevalgte kommunalbestyrelse. Beslutninger, taget af den slags folkevalgte forsamlinger, må ikke, således som dette lovforslag nu tilsigter det, kunne omstødes, og derfor stemmer vi imod ændringsforslagene, der ændrer ministerens oprindelige, efter vor mening så rigtige forslag.

Endvidere pegede vi ved første behandling på, at vi var betænkelige ved de beføjelser, som ministeren havde givet nævnene igennem sit forslag. Ved forhandlingerne i udvalget er det blevet klargjort, at de beføjelser, som lovforslaget giver nævnene, blot er de beføjelser, som skolekommissionen efter den gældende skoletilsynslov har, og vi fra vor side må erkende, at i det øjeblik man går over fra skolekommission til skolenævn, må nævnene dermed få de tilsvarende beføjelser. Vi har fra vor side afstået fra at stille ændringsforslag, mod at det blev stærkt understøttet af det samlede udvalg, at de beføjelser, som lovforslaget giver skolenævnene, beror hos